

gjerne være med til at sige, et kristeligt Menneſte i Livet.

G. F. Larsen: Det gjør mig meget ondt, at det ærede Medlem ikke har rigtig forſtaaet, hvorfor jeg anſer det for upraktiſt at komme ind paa at være Maſterne tætere, end de ere. Jeg synes ikke, at det var ſaa uanſteligt at forſtaa. — Da jeg har ſaaet Ordet for en kort Bemærkning, maa det være mig tilladt endnu at omtale et Punkt, ſom jeg glemte før, nemlig den Beſtemmelse, ſom foreſlaas med Henſyn til Fødselsſtiftelsen. Derom vil jeg blot ganſke kort ſige, at ſelve Ophævelſen af de nu gjældende Reſkripter, der forhindre, at Moderens Navn bliver Barnet beſjendt, har jeg ikke det Mindſte imod, men ſaaledes ſom Forſlaget er ſtillet her af de to ærede Medlemmer, er jeg ikke i Stand til at ſtemme derfor, idet der hertil er knyttet Noget, der gaar ud paa det, ſom jeg anſer for upraktiſt og forgjæves, nemlig et Forſøg paa at finde Barnefaderens Navn. Jeg finder det da ogſaa ſtødende, at en Kvinde under ſaadanne Omſtændigheder ikke maa optages paa Fødselsſtiftelsen, før hun har været underkaſtet et helt Examinatorium; det kan og bør det i et ſaadant Dieblif ikke komme an paa. Jeg er derfor afſtaaret fra at ſtemme for Forſlaget, ſom det er formuleret. Ellers ſtulde jeg have været villig dertil.

Hansen (Ringkjøbing Amts 3die Valgredeſ): De af Mindretallet, de to ærede Medlemmer fra Svendborg (Tang) og Slagelse (Dahl) ſtillede Vædringsforſlag have i det Allervæſentligſte min fulde Sympathi, og den er ikke bleven mindre ved de modſatte Anſkuelfer, der ere komne frem fra anden Side, tværtimod maa jeg ſige, at de varme og hjertelige Udtalelſer, der fremkom fra det ærede Medlem fra Svendborg (Tang), have end hyderligere vundet mig for den Sag, ſom de tvende ærede Mindretal hjempe for. Jeg har kun bedt om Ordet for at udtale min Tilſlutning til Vædringsforſlagene. Jeg ſkal iøvrigt ikke komme videre ind paa Sagens Realitet, men kun udtale, at jeg maa billige, at det ærede Medlem fra Svendborg med Styrke har lagt Vægten paa de to Hovedſider af Sagen, nemlig den ſædelige Side og det uægte fødte Barns Retſkrav og Retſtilling. Paa de to Omraader er der overordentlig Meget, der trænger til Vædring. Det ſædelige Liv trænger

til mere Renhed, og uægtefødte Børns Retſtilling trænger til at blive helt forandret. Uagtet jeg nu ganſke viſt ikke har den Tro, at det vil lykkes de tvende ærede Mindretal for Dieblifket at ſaae deres Vædringer vedtagne hverken i dette Thing eller i det andet — dertil ere vor Tids Samvittigheder altfor meget rede til at gaa paa Alford med Uretten og med Laſten — har jeg dog det Haab, at i kommende Tider vil det ſke; der kan og maa foretages adſkillige Vædringer og maaſte ogſaa en hel Del Tilføtelſer i dette Forhold. Naar jeg ſer, hvorledes uægte Børns Retſtilling var for hundrede Aar ſiden, og hvorledes den nu er, ſaa maa man dog indrømme, at der, om den end ikke er god endnu, er ſket mange Forandringer til det Bedre. Det er dette, der gjør, at jeg har det Haab, at Fremtiden vil medføre flere Forandringer til det endnu Bedre. Det er alſaa mere med Fremtiden end med Dieblifket for Die, at jeg vover at anbefale ſaa Mange af Thingets Medlemmer, ſom kunne være med dertil, at ſtemme for diſſe Vædringsforſlag. Det vil jo nemlig bero noget paa vor Stilling til dem, hvornaar de igjen kunne ventes at komme frem, og med hvor megen Styrke de da ville have arbeidet ſig frem. At de ville komme en Gang, derom tvivler jeg ſlet ikke. Overfor det ærede Medlem fra Middeſart (H. Jensen) ſkal jeg blot tillade mig at bemærke, at naar han udtalte, at Love i det Forhold, ſom her er paa Omtale, nemlig det uægtefødte Barns Forhold til ſine Forældre, navnlig til ſin Fader, ikke kunde gjøre Noget, maa jeg modſige ham i det Stykke. Der er jo andre Forhold, der ligne dette, idet nemlig Vægtſtavsforholdene, ſom det ærede Medlem ſelv ganſke rigtig bemærkede, jo ere grundede paa et Kjærlighedsforhold, naar de ſtulle være ſande og gode. Deri har det ærede Medlem ſom ſagt ubetinget Ret. Men det ærede Medlem vil jo dog indrømme, at vi have ogſaa Love for dette Forhold, og det er jo i det Helc ikke ſjældent, at Lovene netop finde Anvendelse i Forholdet mellem Mand og Huſtru og da ogſaa i Forholdet mellem Forældre og Børn. Vi anerkjende jo alſaa der Lovenes Berettigelse til at træde til i diſſe Forhold, og jeg mener da, at vi ogſaa her i Forholdet mellem det uægtefødte Barn og dets Forældre, ſærlig dets Fader maa anerkjende Lovens Berettigelse til at træde til. Alſaa, jeg tillader mig at anbefale Thingets ærede Medlemmer, ſaa Mange der kunne det, at gaa med til at ſtemme for de af de tvende ærede Mindretal ſtillede Vædringsforſlag.